

УДК 339.732.4:339.94 (477)

ББК 65.268

Фурман Ірина Володимирівна, к.е.н., доцент,
кафедра фінансів та кредиту

Підгірняк Альона Олександрівна, студентка

Паламар Яна Сергіївна, студентка

Вінницький національний аграрний університет

МІЖНАРОДНИЙ ВАЛЮТНИЙ ФОНД В КОНТЕКСТІ СПІВПРАЦІ З УКРАЇНОЮ: СУЧАСНИЙ СТАН, РИЗИКИ, ПЕРСПЕКТИВИ

В даній науковій статті розглянуто основні етапи співробітництва України з Міжнародним валютним фондом (далі – МВФ). Зокрема, окреслено першочергові заходи, які необхідно провести з метою сприяння ефективному співробітництву України з МВФ в майбутньому. Проаналізовано процес кредитування України з боку МВФ, досліджено ризики, пов'язані з даним процесом. Визначено фундаментальні моменти програми економічного розвитку, яку пропонує МВФ, надаються пропозиції подальшого її розвитку в умовах глобалізації.

Загалом діяльність МВФ в контексті співпраці з Україною набуває вагомого значення для реалізації її стабілізаційної політики. Серед першорядних причин цього можна назвати економічний спад, необхідність здійснення структурних реформ, несформованість фінансового ринку та ін. Поглиблення співпраці з МВФ відповідає потребам ліквідації диспропорцій платіжних балансів і дефіцитів державних бюджетів країн із перехідним типом економіки, у тому числі й України, чого не можна було досягти тільки за рахунок внутрішніх макростабілізаційних чинників.

Ключові слова: Міжнародний валютний фонд, Світовий банк, фінансування, кредитування, криза, зовнішня заборгованість, кредити стенд-бай, дефіцит Державного бюджету.

Табл. 2. Рис. 2. Літ. 10.

Постановка проблеми. За умов економічної глобалізації одними з найбільш впливових акторів на світовій економічній арені виступають міжнародні валютно-фінансові організації (МВФО). Започатковані розвиненими країнами світу з метою сприяння розвитку та стабілізації світової економіки в цілому та окремих країн зокрема, сьогодні вони фактично перетворюються на провідну рушійну силу потужних глобалізаційних процесів. В 1992 році Україна стала членом МВФ. У даний час квота України у Фонді складає 1 млрд. 372 млн. СПЗ. Починаючи з 1994 року, співпрацю з МВФ було активізовано за цілого ряду кредитних програм, а також важливим етапом у відносинах з МВФ стали безкредитні стосунки. Співробітництво України з МВФ було зосереджено на наданні технічної допомоги, спрямованої на усунення загроз стабільності та вирішення проблем, пов'язаних з макроекономічною, грошовою, валютною, податковою та бюджетною політикою.

Останнім часом серед політиків, науковців та пересічних громадян постає суперечка про необхідність подальшої співпраці України та МВФ. На перше місце суперечки виходять проблеми кредитування, особливо це стосується заходів, що висуває МВФ до України. Тому вивчення співробітництва МВФ з Україною має не тільки наукове, а й практичне значення для використання результатів аналізу при розробці Україною власної економічної моделі і формуванні прогнозів та сценаріїв ефективного функціонування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання взаємовідносин України з МВФ постійно перебували і продовжують залишатись в центрі уваги науковців, політиків, урядовців. Дослідженням даної теми займаються такі вітчизняні та зарубіжні вчені: І.В. Антоненко [1], В.Г. Кабанов [3], І.В. Примаченко [7], В.В. Салтинський [8] та інші. Хоча окремі аспекти досліджуваного питання потребують ґрунтовних подальших досліджень.

Невирішені частини проблеми. Практично з часу початку активних взаємовідносин між Україною та МВФ у суспільстві серед фахівців, політиків точаться дискусії про їх наслідки й ефективність. Природно, що така вагома суспільна проблема потребує подальшого вивчення і визначення шляхів її розв'язання. Дослідження мають переважно фрагментарний характер та не дають змогу створити цілісне уявлення про стан такої співпраці та напрями її розбудови. В зв'язку з цим завданням дослідження є комплексний аналіз сучасних взаємовідносин України та МВФ та вироблення комплексу рекомендацій щодо їх розвитку.

Метою даної статі є дослідження сучасного стану взаємовідносин України і МВФ та визначенні перспектив подальшого їх розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження. За час своєї діяльності МВФ перетворився в достовірно універсальну організацію, досяг широкого визнання як головного наднаціонального органу регулювання міжнародних валютних відносин, авторитетного центра міжнародного кредитування, координатора міждержавних кредитних потоків і гаранта платоспроможності країн-позичальниць. Одночасно він служить ключовою ланкою системи регулювання світової економіки, міжнародної координації, узгодження національних макроекономічних політик. Фонд зарекомендував себе активно функціонуючим світовим валютним інститутом, нагромадив великий і корисний досвід.

Україна стала членом МВФ 3 вересня 1992 року, але реальна співпраця розпочалася лише з 1994 після розроблення спеціальних механізмів отримання ресурсів українським урядом та експертами МВФ.

Найбільшу увагу привернули до себе вимоги МВФ щодо заходів, які повинна здійснити Україна для одержання чергового траншу кредиту. Найбільшого резонансу визвали соціальні вимоги: підвищення пенсійного віку для громадян, підвищення ціни на газ для населення, упорядкування пільг тощо. Для того, щоб більш детально розібратися в даній ситуації необхідно відмітити, що, як і будь-який кредитор, МВФ має право вимагати від країни-позичальника усунення тих чи інших фінансових

проблем в економіці держави, приведення у відповідність до міжнародних вимог збалансованості бюджету та інше.

Подальша співпраця України з МВФ є об'єктивно необхідною та доцільною, оскільки:

- кредитні ресурси МВФ значно дешевші, ніж ті, що залучаються на міжнародних фінансових ринках;
- від характеру взаємовідносин з МВФ залежить інвестиційна привабливість держави для інших світових організацій, що координують свої дії з Фондом;
- співпраця з Фондом сприяє інтеграції України у глобальну фінансову систему, в якій МВФ посідає провідне місце, і є кредитором останньої інстанції;
- збільшуються можливості України щодо користування консультативними, експертними та аналітично-прогнозними послугами МВФ, що в умовах глобалізації має пріоритетне значення.

З метою забезпечення виконання умов з надання позик МВФ органи державного регулювання та управління України повинні здійснити ряд заходів. Так, у сфері стабілізації валютних ринків першочерговими заходами є [4]:

- усунення дисбалансів, пов'язаних зі збільшенням гнучкості обмінного курсу до ринкової ситуації;
- проведення регулярних валютних інтервенцій у формі аукціонів;
- підвищення процентних ставок, що відіграють роль інструмента монетарної політики, зокрема ставок рефінансування;
- запровадження прозорості операцій із рефінансування та припинення прийому як заставного забезпечення власних акцій банків;
- скасування податку в пенсійних фонд на валютні операції тощо.

У сфері політики та структурних реформ доцільним було б [4]:

- прийняття Національним банком України нормативних документів щодо запровадження гнучкого обмінного валютного курсу гривні до провідних валют;
- ухвалення законодавчих та нормативних документів щодо вирішення питань проблемних банків та надання фінансової підтримки банківським установам шляхом рефінансування на основі принципів рівності та прозорості;
- своєчасне проведення діагностики проблемних банків;
- розширення, відповідно до міжнародної практики, обсягів регулярного висвітлення для громадськості й ринків деталізованої фінансової інформації про функціонування банківської системи, засновників і акціонерів банків, які мають вагомому частку, принципи роботи, кредитну й депозитну політику, доходи тощо.

На думку авторів, перед тим як брати кредит Уряду України потрібно було нагадати, що кредит – це борг, який потрібно віддавати. Тому слід використовувати цей вид позики так, щоб з його допомогою створити умови для повернення кредиту.

Процес кредитування України розпочався у 1994 році і триває дотепер. Причиною цього стало наростання незбалансованості зовнішніх платежів.

Кредити МВФ спрямовуються на підтримку курсу національної валюти,

міжнародних резервів держави та активних позицій платіжного балансу, згідно з Статутом МВФ.

Україна, як повноправний член МВФ, здійснює щорічні консультації щодо стану валютного регулювання за статтею IV Статуту МВФ, впровадження статистичних та фінансових стандартів та отримання технічної допомоги. Активна співпраця з цією організацією розпочалася у жовтні 1994 року з розробки українським урядом, разом з експертами МВФ, програм макроекономічної стабілізації та реформування економіки.

Для кожної держави – члена МВФ встановлюється квота, в спеціальних правах запозичення (СПЗ) та визначається сума квоти – це внесок України як члена МВФ. Величина квоти залежить від економічного розвитку країни і визначається Радою директорів МВФ. Квота визначає для країни-члена кількість голосів у МВФ, ліміти доступу до фінансових ресурсів МВФ та частку в розподілі СПЗ – одиниці обліку МВФ [5].

У співробітництві України з МВФ в межах кредитних програм можна виділити кілька етапів (табл. 1).

Таблиця 1

Періодизація співпраці України з МВФ в рамках кредитних програм

Етап	Програма фінансування	Сума кредиту
Перший етап (1994-1995 роки)	Системна трансформаційна позика	498,7 млн. СПЗ (763,1 млн. дол.)
Другий етап (1995-1998 роки)	Три річні програми «Стенд-бай»	1318,2 млн. СПЗ (1935 млн. дол.)
Третій етап (1998-2002 роки)	Програма розширеного фінансування	1193 млн. СПЗ (1591 млн. дол.)
Четвертий етап (2002-2008 роки)	Попереджувальний «Стенд-бай»	411,6 млн. СПЗ (600 млн. дол.)
П'ятий етап (2008- 2011 роки)	Програма «Стенд-бай» затверджена 05.11.08 р.	11 млрд. СПЗ (16,43 млрд. дол.), але фактично 10,6 млрд. дол.
	Програма «Стенд-бай» затверджена 28.07.10 р.	10 млрд. СПЗ (15,1 млрд. дол.)

Джерело: зведено за даними Міністерства фінансів України [10]

Основна частина квоти України була сплачена шляхом випуску безпроцентних боргових зобов'язань на користь МВФ, а решта зарахована на рахунки №1 та №2. Квота України у Фонді в результаті завершення 13 перегляду квот (з 03.03.2011) складає 1 млрд. 252 млн. СПЗ (Спеціальних прав запозичення), що складає 0,576% квоти МВФ.

У 2008 році Україна затвердила отримання найбільшого за роки незалежності і співпраці з МВФ кредиту, Україна ще не погасила заборгованість за даним кредитом, як вже веде переговори з МВФ про отримання наступного кредиту. Стосовно поточного кредиту, то кредит від МВФ є досить дешевим і спокусливим для уряду, оскільки передбачає виплату відсотків у розмірі близько 2% річних від загальної суми боргу. Зараз заборгованість перед МВФ у розрахунку на одного жителя України

складає близько 225 доларів.

Оскільки Україна повинна повернути взятий у 2008 році кредит, то МВФ розробив програму 2010-2013 фінансових років, протягом яких Україна зобов'язана повернути кредит.

Таблиця 2

Прогнозовані виплати до МВФ, протягом 2010-2014 років, млн. СПЗ

Показник	2010 рік	2011 рік	2012 рік	2013 рік	2014 рік
Основний борг	-	-	2,23	3,50	1,27
Відсотки/Збори	0,11	0,15	0,13	0,05	0,01
Всього	0,11	0,15	2,36	3,55	1,28

Джерело: за даними офіційного сайту МВФ [6]

Як видно з табл. 2, кредити від МВФ є порівняно дешевим, оскільки передбачає виплату відсотків у розмірі близько 2% річних від загальної суми боргу. Сума випала по кредиту висвітлена на рис. 1.

Рис. 1. Сума виплат по кредиту (2010-2014 рр.)

Джерело: за даними офіційного сайту МВФ [6]

Незважаючи на призупинку надання траншу, як вже зазначалося, фонд планує продовжити співпрацю з Україною. Більше того, керівник місії МВФ Джейла Пазарбашіоглу в останньому інтерв'ю відзначила деякі успіхи від виконання угоди stand-by: зниження інфляції, зменшення ризиків у банківському секторі, стабілізація валютного курсу.

У нинішній ситуації Україна цілком може говорити з кредиторами про компроміс. Адже на цей момент розмір державного боргу країни далекий до критичної позначки. У Мінфіні прогнозували, що сукупний держборг України у 2012 р. складе 36% ВВП. Тоді як, за прогнозами Єврокомісії, держборг Греції за підсумками минулого року досягнув 198,3% ВВП, Італії – 120,5 ВВП, Іспанії – 85,3% ВВП. До того ж, незважаючи на деяке «охолодження» економіки, за підсумками року національний продукт, навіть за найпесимістичнішими прогнозами, продемонструє мінімальний приріст, що дозволяє країні не тільки гарантувати стабільність обслуговування державного боргу, але і поступово звільнитися від кредитної за-

лежності. Відносини України з МВФ викликають багато спірних питань серед політиків. Деякі з них стверджують, що умови МВФ призведуть до зубожіння населення, до втрати економічної самостійності держави, що в кінцевому результаті поглибить економічну кризу. На рис. 2 наведено графік погашення Україною кредиту «стенд-бай» від МВФ.

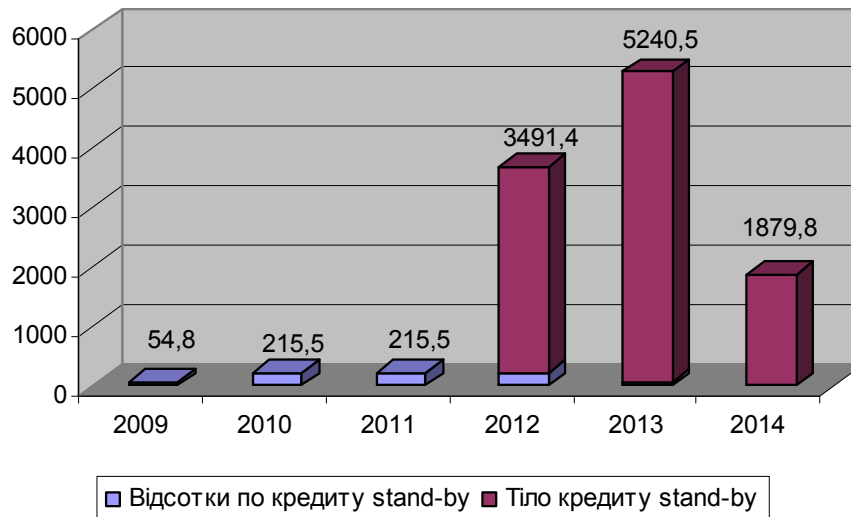

Рис. 2. Графік погашення Україною кредиту «стенд-бай» від МВФ

Джерело: за даними офіційного сайту МВФ [6]

Міжнародний валютний фонд поліпшив прогноз зростання економіки України за підсумками 2013р. до 0,4% з прогнозованого у квітні поточного року 0%, одночасно погіршивши прогноз зростання в 2014 році до 1,5% з раніше озвученого прогнозу в 2,8%

Як наголошується в звіті Фонду World Economic Outlook за даними на осінь 2013 року, Україна виграє від проведення більш гнучкої курсової політики, жорсткої фіскальної дисципліни, а також зростання цін на газ для домогосподарств з одночасним проведенням структурних реформ.

Ми вважаємо, що для України, як і для низки інших країн СНД, зростають ризики виходу на ринки позикового капіталу через занадто високий показник прибутковості державних боргових паперів. Крім того, чинником економічної нестабільності можуть стати низькі ціни на сировину, зумовлені все ще слабким попитом на неї.

Згідно зі звітом, МВФ також знизив прогноз інфляції до 0% в 2013 році (раніше прогнозувався показник у 0,5%), і до 1,9 % в 2014 році (раніше прогнозувався показник у 4,7%). Безробіття, за даними МВФ, може скласти 8 % в 2013 і 2014 році. Раніше цей показник прогнозувався на рівні 8,2 % в 2013 році і 7,9 % в 2014 році [6].

Публікація прогнозу зростання економіки збіглася з процесом підготовки візиту української делегації до МВФ. Як очікується, делегація відбуде до Вашингтона для переговорів 10 жовтня. Потім в Україну прибуде місія МВФ під керівництвом Миколи Георгієва. Представники Фонду відвідають Україну в період з 17 по 29 жовтня і проведуть дискусії в рамках консультацій за статтею 4 статей угоди з МВФ

за 2013 (в рамках нагляду) з Україною, а також здійснення постпрограмного моніторингу. Варто оцінити макроекономічну ситуацію і обговорити з представниками влади широкий спектр питань економічної політики, а також плани на найближчий і середньостроковий періоди. Як очікується, ключовим питанням порядку денного стане необхідність поетапного підвищення ціни на газ для населення як основного чинника фінансового оздоровлення енергетичного сектору та застави підписання програми фінансування stand-by обсягом близько 15 млрд. доларів [6].

Як повідомляв УНІАН, Всесвітній банк погіршив прогноз зростання економіки України за підсумками 2013 до 0% з раніше прогнозованого показника в 1%. Згідно з прогнозом Світового банку, номінальний ВВП на кінець 2013 року становитиме 1,437 трильйона гривень, рівень інфляції - 0,3%, дефіцит платіжного балансу - 7,9 % ВВП, дефіцит держбюджету - 4,5% ВВП, зовнішній борг - 68% ВВП, у тому числі державний і гарантований державою борг - 36% ВВП. На думку економістів СБ, зростання ВВП відновиться в другому півріччі за рахунок бази порівняння і хороший урожай, але цього зростання буде недостатньо для того, щоб перекрити спад першого півріччя.

Ми схилиємось до думки про те, що співпраця з МВФ несе великий економічний позитив для України.

По-перше, розпочато економічні реформи (грошова, податкова, пенсійна), що викликали деякий супротив, але дозволили демонструвати позитивну динаміку показників функціонування економіки України. Динамічно підвищується внутрішній попит. Загальна інфляція знизилася до однозначних цифр, насамперед, за рахунок падіння цін на продукти харчування.

По-друге, одним із напрямів використання кредитів МВФ є формування валютних резервів. Формування цих резервів за допомогою МВФ дозволило Україні підтримувати стабільність національної валюти, успішно провести грошову реформу, ввести конвертованість гривні за поточними операціями. Крім того, збільшення валютних резервів та їх високий рівень є підтвердженням стабільності фінансової системи країни та підвищує рівень довіри до неї.

По-третє, Україні потрібно виплачувати свої зобов'язання за вже взятими позичками МВФ та процентами по ним. І без інших кредитів державі не обійтися. А більш дешевих грошей, ніж від Світового банку та МВФ немає. І якщо вони будуть, то будуть ті чи інші політичні чи економічні вимоги, які обійдуться для країни ще дорожче.

По-четверте, в умовах, коли загострюється ситуація на зовнішніх ринках, Україна зі своїми експортно-орієнтованими галузями економіки опиниться у важкій ситуації, виходом з якої може стати:

- розвиток внутрішнього ринку - необхідно слідкувати за нормальною виплатою і підняттям зарплати, пенсій;
- залучення інвесторів, що без відсутності програми з МВФ це зробити буде проблематично.

Але окрім позитивних наслідків впливу кредиту stand-by на економіку України є ще ризики появи негативних тенденцій і результатів:

- формування «споживацького» стереотипу поведінки;
- зростання державного боргу і перетворення проблеми його обслуговування на перманентну проблему запозичення;
- формування «примусової» спеціалізації експорту на сировинних товарах,;
- неспроможність сформувати засади довгострокової конкурентоспроможності національної економіки.

Висновки. Співпраця з МВФ є важливою з огляду на необхідність збереження належного іміджу країни, що сприятиме підвищенню її кредитного рейтингу на світових фінансових ринках, зменшенню відсоткових ставок по кредитах, дозволить зберігати привабливість для іноземних інвесторів.

Кредити МВФ заохочують зростання споживання, сприяють удосконаленню банківської та грошово-кредитної системи держави, надходженню іноземних інвестицій, стимулюють розвиток торгівлі.

Поряд з тим, Україна досі дуже залежна від зовнішньої допомоги для вирішення проблем платіжного балансу. МВФ надає Україні довгострокові, порівняно дешеві кредити, які сприяють вирішенню проблем платіжного балансу, з вимогою виконання деяких умов. Але Україна не виконує всі вимоги МВФ, що обумовлює затримання подальшого кредитування.

Україна могла би обмежитись консультативною підтримкою фахівців МВФ. До такої практики відносин з МВФ перейшли Польща, Чехія, Угорщина після завершення фінансових програм, направлених на підтримку переходу національних економік до ринкових відносин. Це, звичайно, не означає виходу цих держав, а в подальшому - і України, з ринків зовнішніх запозичень. Основними кредиторами України, очевидно, залишаться Світовий банк, ЄБРР та приватні інвестори. Однак, на той час основними позичальниками з української сторони мали би стати окремі суб'єкти підприємницької діяльності.

Отже, співробітництво з міжнародними фінансово-кредитними організаціями є досить важливим для України, яка вирішує завдання не тільки інтеграції у світову економіку, а й зміцнення економічної безпеки. Кредити, що залучаються від МВФ, використовуються для підтримки курсу національної валюти та для фінансування дефіциту платіжного балансу України і покликані пом'якшити економічні труднощі у процесі проведення економічних реформ, які дають змогу забезпечити у перспективі економічне зростання країни.

Без проведення програми економічних перетворень фінансова підтримка з офіційних джерел не має сенсу, бо в цьому разі позичкові кошти використовуватимуться на фінансування тільки поточних проблем платіжного балансу, які без реформування економіки наново нагромаджуватимуться й перетворюватимуться у зайвий тягар.

Список використаних джерел

1. Антоненко І. Співробітництво України з міжнародними фінансово-кредитними організаціями – шлях до стабільності та розвитку в період кризи. // [Електронний ресурс] - Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Evu/2009_13/Antonenko.pdf
2. Вахненко Т.Р. Міжнародний кредит у світовій валютно-фінансовій системі/ Т.Р. Вахненко // Фінанси України. – 2006. – №11 – с.143-154
3. Кабанов В.Г. Діяльність міжнародних фінансових організацій на вітчизняному ринку фінансового капіталу / В.Г. Кабанов // Фінанси України. – 2009. – №9. – с. 98-107.
4. Інформаційна довідка щодо історії співпраці з Міжнародним валютним фондом. Від 23.05.2011. http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=293456&catid=54623
5. Меморандум про економічну та фінансову політику, підготовленого у рамках реалізації програми МВФ «стенд-бай» [Електронний ресурс]:/ офіційний сайт НБУ. Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/Publication/others/Memorandum.pdf>
6. Офіційний сайт Міжнародного валютного фонду [Електронний ресурс]. - Доступ до ресурсу: <http://www.imf.org>
7. Примаченко І.В. Ефективність співробітництва МВФ і України / І.В. Примаченко // Актуальні проблеми міжнародних відносин: [зб. наук. праць]. - К. : Київський університет, 2002. – Вип. 36. – Ч.2. – С. 195-202.
8. Салтинський В.В. Особливості організації кредитування національних економік Міжнародним валютним фондом / В.В. Салтинський // Фінанси України. – 2009. - №2. – С. 60-65
9. Чайка Ю.М. Державний борг України та його вплив на економіку [Електронний ресурс] / Ю.М. Чайка, А.С. Дяченко. – Режим доступу: http://www.economy-confer.com.ua/full_article/784/
10. www.minfin.gov.ua – сайт Міністерства фінансів України.

Список джерел в транслітерації / References

1. Antonenko I. Spivrobitnytstvo Ukrany z mizhnarodnymy finansovo-kredytnymy orhanizatsiyamy – shlyakh do stabilnosti ta rozvytku v period kryzy. // [Elektronny resurs] - Rezhym dostupu: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Evu/2009_13/Antonenko.pdf
2. Vakhnenko T.R. Mizhnarodny kredyt u svitoviy valyutno-finansoviy systemi | T/R/ Vakhnenko // Finansy Ukrainy. – 2006. - №11 – s.143-154
3. Kabanov V.H. Diyalnist mizhnarodnykh finansovykh orhanizatsiy na vitchyznyanomu rynku finansovoho kapitalu / V.H. Kabanov // Finansy Ukrainy. – 2009. – №9. – s. 98-107.
4. Informatsiyna dovidka shchodo istorii spivpratsi z Mizhnarodnym valyutnym

fondom. Vid 23.05.2011. http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=293456&catid=54623

5. Memorandum pro ekonomichnu ta finansovu polityku, pidhotovlenoho u ramkakh realizatsii prohramy MVF «stend-bay» [Elektronnyy resurs]:/ ofitsiynyy sayt NBU. Rezhym dostupu: <http://www.bank.gov.ua/Publication/others/Memorandum.pdf>

6. Ofitsiynyy sayt Mizhnarodnoho valyutnoho fondu [Elektronnyy resurs]. - Dostup do resursu: <http://www.imf.org>

7. Prymachenko I.V. Efektyvnist spivrobitnytstva MVF i Ukrainy / I.V. Prymachenko // Aktualni problemy mizhnarodnykh vidnosyn : [zb. nauk. prats]. - K. : Kyivskyy universytet, 2002. – Vyp. 36. – CH.2. – S. 195-202.

8. Saltynskyy V.V. Osoblyvosti orhanizatsii kredyтуvannya natsionalnykh ekonomik Mizhnarodnym valyutnym fondom / Saltynskyy V.V.// Finansy Ukrainy. – 2009. - №2. – S. 60-65

9. Chayka YU.M. Derzhavnyy borh Ukrainy ta yoho vplyv na ekonomiku [Elektronnyy resurs] / YU.M. Chayka, A.S. Dyachenko. – Rezhym dostupu: http://www.economy-confer.com.ua/full_article/784/

10. www.minfin.gov.ua – sayt Ministerstva finansiv Ukrainy.

АННОТАЦИЯ

МЕЖДУНАРОДНЫЙ ВАЛЮТНЫЙ ФОНД В КОНТЕКСТЕ СОТРУДНИЧЕСТВА С УКРАИНОЙ: СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ, РИСКИ, ПЕРСПЕКТИВЫ

Фурман Ирина Владимировна, к.э.н., доцент,
кафедра финансов и кредита

Пидгирняк Алена Александровна, студентка

Паламар Яна Сергеевна, студентка

Винницкий национальный аграрный университет

В данной научной статье рассмотрены основные этапы сотрудничества Украины с Международным валютным фондом. В частности, определены первоочередные мероприятия, которые необходимо провести для содействия эффективному сотрудничеству Украины с МВФ в будущем. Проанализирован процесс кредитования Украины со стороны МВФ, исследованы риски, связанные с данным процессом. Определены фундаментальные моменты программы экономического развития, которую предлагает МВФ, предоставляются предложения дальнейшего ее развития в условиях глобализации.

В целом деятельность МВФ в контексте сотрудничества с Украиной приобретает большое значение для реализации ее стабилизационной политики. Среди первостепенных причин этого можно назвать экономический спад, необходимость осуществления структурных реформ, несформированность рынка и др. Углубление сотрудничества с МВФ отвечает потребностям ликвидации диспропорций платежных

балансов и дефицитов государственных бюджетов стран с переходным типом экономики, в том числе и Украины, чего нельзя было достичь только за счет внутренних макростабилизационных факторов.

Ключевые слова: Международный Валютный Фонд, Всемирный банк, финансирование, кредитование, кризис, внешняя задолженность, кредиты стенд-бай, дефицит государственного бюджета.

ANNOTATION

INTERNATIONAL MONETARY FUND IN THE COOPERATION WITH UKRAINE: CURRENT STATUS AND RISK AND PROSPECTS

**Iryna Furman, candidate of economic sciences, associate professor,
department of finance and credit
Alena Pidgirnyak, Yana Palamar,
Vinnytsia National Agrarian University**

In this scientific article describes the main stages of Ukraine's cooperation with the International Monetary Fund. In particular, the identified priority actions to be undertaken to promote effective cooperation with the IMF in the future. Analyzed the lending process of Ukraine by the IMF, examined the risks associated with this process. Defined the fundamental aspects of economic development programs offered by the IMF, provides suggestions for its further development in the context of globalization.

Overall, the IMF in the context of cooperation with Ukraine is of great importance for the realization of its stabilization policy. Among the primary reasons for this can be called a recession, the need for structural reforms, underdevelopment of the market, etc. The deepening of cooperation with the IMF responds to eliminate disparities balance of payments and government deficits of countries with transitional economies, including Ukraine, which could not be achieved only by internal factors makrostabilizatsiynih.

Keywords: International Monetary Fund, World Bank, finance, credit, crisis, external debt, credit stand-by, the state budget deficit.